

ת"פ 10569/06/16 - מדינת ישראל נגד משהור מרדאוי

בית משפט השלום בפתח תקווה

18 יולי 2017

ת"פ 10569-06-16 מדינת ישראל נ' מרדאוי

בפני המאשימה
נגד כב' השופטת הבכירה ניצה מימון שעשוע
מדינת ישראל

הנאשם משהור מרדאוי ע"י ב"כ עו"ד ראפת נאשף

גזר - דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב האישום המתוקן בעבירה של כניסה לישראל שלא כחוק, לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952, ובעבירה של שימוש במסמך מזויף, לפי סעיף 420 לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

מעובדות כתב האישום עולה כי עובר ליום 2.6.16, קיבל הנאשם מאחר, היתר כניסה מזויף לישראל בו שובצה תמונת פספורט שלו, במטרה להיכנס לישראל.

ביום 2.6.16, בצומת ירקון, הציג הנאשם את ההיתר המזויף לשוטר.

לנאשם, שהוא בן 54 שנים, אין הרשעות קודמות.

במסגרת הראיות לעונש העיד מעסיקו לשעבר של הנאשם, מר אשר ליסטר.

מר ליסטר העיד כי ניהל חברה גדולה לבניין ועבודות עפר.

נמסר כי הנאשם עבד אצלו 25 שנה והינו אדם ישר דרך ותם לב.

מר ליסטר מסר עוד כי התפלא כששמע על ההליכים כנגד הנאשם לאור ההיכרות הקרובה ביניהם ותמיכתו בו במשך שנים.

נמסר כי הנאשם אף ישן בביתו של מר ליסטר וכי עבד אצלו עם היתרים לאורך כך התקופה, עד יציאתו לפנסיה, כאשר מאז החל לעבוד אצל מעסיקים אחרים.

מר ליסטר מסר כי הנאשם הינו איש הגון וישר, מפרנס יחיד במשפחה מרובת ילדים וטען כי זה יהיה עוול לא לתת לו

להמשיך לפרנס.

ב"כ המאשימה טענה כי הערכים הנפגעים הינם בטחון הציבור, בטחון המדינה, ופגיעה בריבונות המדינה.

לטענתה, מתחם העונש ההולם, לאור כך שהנאשם ביצע עבירה נלווית לעבירת השהיה שלא כחוק, נע בין שלושה חודשים לתשעה חודשים.

נטען כי העובדה שהנאשם הציג לשוטר היתר מזויף מלמדת על כך שהנאשם ביצע את העבירה עם מודעות מלאה, תוך כוונה להערים על רשויות החוק.

נטען כי לנוכח העובדה שהנאשם נעדר הרשעות קודמות, יש להשית עליו מאסר בפועל ברף התחתון שהוצג, לצד מאסר על תנאי וקנס.

ב"כ המאשימה טענה כי אין מקום במקרה זה לבטל את הרשעתו של הנאשם, כבקשת בא כוחו, שכן, הנאשם אינו עומד בתנאי הפסיקה ובנסיבות אלה יש להותיר את ההרשעה על כנה.

ב"כ הנאשם טען כי הנאשם כיום בן 54 וחצי, בעוד שעל פי הנהלים החל מגיל 55 מתאפשרת לו כניסה ללא צורך בכל היתר.

ב"כ הנאשם הפנה לנהלים בעניין סטאטוס הרשאות בלתי מסווג לכניסת פלסטינים לישראל, לסעיף 7 המתייחס לתנועת אוכלוסיות לצרכים שונים, שם בסעיף קטן א.17 מצוין כי אדם מעל גיל 55, לא צריך היתר, אלא אם כן קיימת מניעה כלשהי.

ב"כ הנאשם טען כי אם לא תבוטל הרשעתו של הנאשם, הוא ייפגע באופן קשה, רק בגלל שביצע עבירה אחת של כניסה לישראל שלא כדין ושימוש במסמך מזויף, ומדובר בפגיעה שאינה מידתית.

כן נטען כי לאורך השנים הנאשם קיבל היתרים להיכנס לעבוד בישראל.

נטען כי העבודה לא הייתה רציפה, במובן זה שלא כל הזמן עבד אצל אדם אחד, ובמצב זה היה צורך לחדש ההיתרים כל פעם שנמצא מעסיק חדש.

ב"כ הנאשם הגיש לבית המשפט תע"צ מטעם המנהל האזרחי באיו"ש ובה פירוט ההיתרים שניתנו לנאשם בשנים 2015-2016.

נטען כי העבירות נשוא כתב האישום בוצעו לאחר שהנאשם לא מצא מעסיק ויצא לעבוד בצורה לא מסודרת, וזו הסיבה שנדרש לעשות שימוש במסמך מזויף.

ב"כ הנאשם טען כי הנאשם רוצה לחזור ולהיכנס לישראל לצורך פרנסתו ולעבוד בצורה חוקית, ובמידה ויורשע יקשה עליו לעשות זאת.

ב"כ הנאשם התייחס לנסיבותיו האישיות של הנאשם ונטען כי הינו מפרנס יחיד, וכי הוא סובל מבעיות רפואיות.

נטען כי הנאשם נמצא שנתיים בתהליך של ניתוחים בגב לאור בעיות בחוליות גב תחתון.

הוצג מסמך בערבית שתורגם ע"י ב"כ הנאשם, המגובה אף במסמך באנגלית.

ב"כ הנאשם טען כי קיימת במקרה זה פגיעה קונקרטיה בעיסוקו של הנאשם.

כן נטען כי למרות שקיימת העבירה הנלווית, הרי שבתי המשפט בשורת פסקי דין קבעו שעבירה של שימוש במסמך מזויף אינה דומיננטית, בעוד שעבירת השהיה היא העבירה העיקרית והעבירה של שימוש במסמך מזויף נועדה לשרת אותה.

נטען כי בנסיבות אלה, יש להתייחס לנאשם כאל מי שלא ביצע עבירה נלווית, בפרט כאשר הנאשם לא הורשע בעבירות רכוש או אלימות הפוגעות בציבור.

לאור האמור לעיל, עתר ב"כ הנאשם לבטל את הרשעתו של הנאשם.

לחילופין, עתר ב"כ הנאשם כי אם בית משפט לא יבטל את הרשעת הנאשם, הרי שלא יוטל על הנאשם עונש של מאסר על תנאי אלא התחייבות, שכן גם קיומו של מאסר על תנאי יכול למנוע קבלת היתר עבודה.

ב"כ הנאשם הפנה לת"פ (שלום רמלה) 11128-05-17 **מד"י נ' עודי אלעמור ואח'** בו הורשע הנאשם בעבירות שב"ח והפרעה לשוטר ובית המשפט לא הטיל על הנאשם מאסר על תנאי לאחר שנטען שמשפחת הנאשם נמצאת במצוקה ומאויימת על ידי גורמים שונים.

כן הפנה ב"כ הנאשם לת"פ (שלום רמלה) 25552-03-16 **מד"י נ' יוסף בלוט** בו הורשע הנאשם בעבירת שב"ח ובית המשפט לא הטיל על הנאשם מאסר על תנאי בכדי שלא לפגוע באפשרותו לקבל היתר כניסה לישראל ובהיות הנאשם נשוי לאישה ישראלית ולהם בת משותפת.

ב"כ הנאשם טען כי קיימות סיבות שונות לאי הטלת מאסר על תנאי, בין היתר מטעמי צדק או מסיבה הומניטרית.

נטען כי נסיבותיו של הנאשם מצדיקות אי הטלת מאסר על תנאי, אשר כאמור תמנע מהנאשם בעתיד קבלת היתר.

ב"כ הנאשם טען כי הנאשם הינו אב למשפחה ברוכת ילדים שנכנס לישראל לצורכי פרנסה, הוא עבד במשך שנים אצל מעסיק אחד, ובנסיבות בהן לא הייתה עבודה רציפה בוצעה העבירה.

לאור האמור לעיל עתר ב"כ הנאשם לביטול הרשעת הנאשם ולחילופין באם יורשע, עתר לכך כי תוטל על הנאשם התחייבות בלבד עם קנס כספי, כגורם מרתיע.

דין

אין חולק, כי הערכים הנפגעים מהעבירות שביצע הנאשם הינם בטחון הציבור וריבונות המדינה לקבוע מי יכנס אליה.

במקרה דנן מידת הפגיעה, בהיבט הבטחוני, הינה נמוכה, לנוכח העובדה שמדובר באדם מבוגר, נעדר הרשעות קודמות, אשר הוכח כי עבד לפרנסתו באופן יציב אצל המעסיק שהעיד על אופיו הטוב ועבודתו אצלו תקופה ממושכת, וכן לנוכח אישורי הכניסה והתעסוקה שהונפקו לנאשם כחוק במהלך השנים 2015-2016, אשר מלמדים כי לדעת הרשויות לא נשקף ממנו סיכון כלשהו.

מידת הפגיעה בהיבט הריבוני הינה בינונית, שכן הנאשם ניסה "להכשיר" את כניסתו ע"י הצגת מסמך מזויף, ולהטעות את כוחות האכיפה.

בנסיבות אלה, מתחם העונש הראוי מתחיל ממאסר על תנאי ועד מאסר בפועל של מספר חודשים, וכן רכיבים נלווים.

לעניין ההרשעה, לא מצאתי כי האינטרס הציבורי מאפשר להורות על ביטול ההרשעה, לנוכח הצורך בהרתעה מפני שימוש במסמכים מזויפים כדי להטעות את גורמי האכיפה.

לעניין העונש, אגזור על הנאשם עונש ברף התחתון של המתחם.

לא מצאתי לנכון להימנע כליל מהטלת מאסר על תנאי, אך כדי שלא לפגוע באפשרותו של הנאשם להכנס ארצה למטרת פרנסה, מאחר שעוד מספר חודשים כלל לא ייזקק להיתר כניסה ככל שלא קיימת לגביו מניעה, אגזור מע"ת לתקופה קצרה.

לפיכך אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

שבועיים מע"ת למשך ששה חודשים, שלא יעבור עבירה בה הורשע.

קנס בסך 2,000 ₪ או שבוע מאסר תמורתו.

הקנס יקוזז מההפקדה בתיק המ"ת, וככל שלא קיימת הפקדה - ישולם עד יום 1.8.17.

הודעה זכות הערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ד תמוז תשע"ז, 18/7/2017, במעמד הצדדים.